

Η μορφή του Ήρωα Κυριάκου Μάτση.

Γεωργίου Θ. Γαβριηλίδη
Γεωπόνου

Επίτιμου Διευθυντή του Ινστιτούτου Κτηνοτροφίας Γιαννιτσών

Πέρασαν 40 ολόκληρα χρόνια από τότε που το φονικό αγγλικό βόλι, αφήρεσε τη ζωή από τον αξέχαστο φίλο και συνάδελφο Κυριάκο Μάτση.

Όμως, η μορφή του μεγάλου ήρωα του Κυπριακού Αγώνα Κυριάκου, εξακολουθεί να ζει μέσα μας. Μας καθοδηγεί σε πολλούς τομείς της ανθρώπινης ζωής.

Ο Κυριάκος Μάτσης δεν υπήρξε μόνο μάρτυρας. Εξάλλου δε φοβόταν το θάνατο και το είχε προδιαγράψει διακηρύσσοντας συνεχώς ότι οι αγώνες για την Πατρίδα απαιτούν πολλές προσπάθειες, μα ακόμη και ανθρώπινες θυσίες.

Ο Μάτσης κατά τη διάρκεια των Γεωπονικών του Σπουδών στη Θεσσαλονίκη (1946-1952) διακρινόταν για τον αυθορμητισμό του και τα καλά του αισθήματα, για την άψογη συμπεριφορά του και ανιδιοτέλεια, μα προπαντός για το μαχητικό του πνεύμα, την πίστη του στη Λευτεριά, τη μεγάλη και πρωτόγνωρη για την ηλικία του ρητορική ικανότητα και τη βαθιά του αγάπη και προσήλωση για την ιδιαίτερη πατρίδα του Κύπρο.

Για τον Κυριάκο τίποτε δεν αποτελούσε εμπόδιο. Η θέλησή του για την ένωση της Κύπρου με τη μητέρα Ελλάδα ήταν αυτοσκοπός. Λύγιζε τα πάντα. Ήταν μια πραγματική ανθρώπινη θύελλα. Ήταν ανυπέρβλητη.

Ο Μάτσης αποτελούσε την έμπνευση νέων πρωτοβουλιών. Ο θερμός παλμός του ξεσήκωνε όχι μόνο τους φοιτητές του Α.Π.Θ., αλλά και τους καθηγητές και ακόμη τις πρυτανικές αρχές.

Στο σύνθημα Μάτσης οι φοιτητικές δραστηριότητες (μαθήματα, εξετάσεις, εργαστήρια, φροντιστήρια κ.λπ.) σταματούσαν για ν' ακούσουν όλοι από κοντά και να χειροκροτήσουν τον Ήρωα στο αμφιθέατρο του πανεπιστημίου ή το τότε Βασιλικό Θέατρο της Θεσσαλονίκης.

Οι σκέψεις του Μάτση ηλέκτριζαν και συγκινούσαν τα πλήθη. Ο δυναμισμός του αποτελούσε το φάρο πορείας για όλους.

Ο Κυριάκος Μάτσης έπεσε ηρωικά στις 19/11/1958 αλλά συνεχίζει να είναι ικανοποιημένος ακόμη και μέσα στα φυλακισμένα μνήματα, γιατί εκπλήρωσε στο έπακρο αυτά που πίστευε. Ο όρκος γι' αυτόν ήταν πρώτ' απ' όλα ιερός. Ήταν απαράβατος.

Ο Μάτσης θα μείνει αθάνατος. Στην ιστορία γράφτηκε τ' όνομά του με χρυσά γράμματα σα φωτεινό παράδειγμα ηρωισμού και αυταπάρνησης. Η μνήμη του θα στέφεται από κλαδιά δάφνης και θα παραμείνει αιώνια.